

אחריות משפטית בעבודה עם חומרים מסוכנים

מעשי פזיזות ורשלנות [א/243] (תיקון מס' 88) תשס"ו-2005

338. (א) העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו - מאסר שלוש שנים :

(1) נוהג רכב או רוכב בדרך ציבורית;

(תיקון מס' 12) תש"ם-1980

(2) מפעיל כלי שיט או כלי טיס או משתתף בהפעלתם;

(תיקון מס' 12) תש"ם-1980

(3) עושה מעשה באש או בחומר לקיח, נפיץ או רדיואקטיבי או אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר כאמור שבהחזקתו;

(4) עושה מעשה לגבי מכוונות שבפיקוחו, שלו בלבד או עם אחרים, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהן;

(תיקון מס' 12) תש"ם-1980

(5) עושה מעשה לגבי חומר נפץ או כלי יריה שבהחזקתו, או אינו נוקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם;

(6) אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחיה שבהחזקתו;

(7) נותן טיפול רפואי או כירורגי לאדם שהתחייב לטפל בו;

(8) מוכר, מספק, נותן או מפעיל תרופה או חומר מרעיל או מסוכן;

(9) משתמש בחומר מרעיל או מסוכן או מחזיק בו או מפקירו, או מפקיר מיכל שהוחזק בו חומר כאמור ויש בו כדי להרעיל או לסכן.

הזנחת השמירה של כלי יריה וחומרים מסוכנים [א/243] [תשכ"ה]

339. (א) המחזיק, משאיר או מפקיר כלי יריה, חומר נפץ או חומר אחר שבכוחם לגרום נזק לאדם או לסכן חייו, ללא נקיטת אמצעי זהירות סבירים למנוע אדם אחר מלגרום בהם נזק לעצמו או לאחר, בין בטיפול כלשהו בהם ובין בלא טיפול, דינו - מאסר שנה.

(ב) סעיף זה לא יחול על מחזיק, משאיר או מפקיר הנתון לשיפוט צבאי לפי חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, במקום שהוא מחנה צבאי או שבו מתנהלות פעולות צבאיות, או תוך כדי אימונים במסגרת הצבא, אולם יחול על מדריך כאמור בסעיף 5(ב) לחוק כלי היריה, תש"ט-1949, ובסעיף 22(ג) לחוק חמרי הנפץ, תשי"ד-1954.